

Prima instanță - (Judecătoria Buiucani mun.Chișinău) R. Pascari
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, A. Panov, V. Cotorobai

Î N C H E I E R E

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Oleg Sternioală, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Rozembac Elena în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Elmi-Proiect”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de Stat Complexul „Casa Presei” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Elmi-Proiect” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017 prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Elmi-Proiect”, și s-a menținut hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 12 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La 17 martie 2016, Întreprinderea de Stat Complexul „Casa Presei” s-a adresat în instanța de judecată, cu cererea de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Elmi-Proiect” solicitând încasarea datoriei pentru chirie în mărime de 5633,06 lei, servicii comunale în mărime de 1479,93 lei, penalitate în mărime de 3623,40 lei, cheltuieli de plata taxei de stat în mărime de 322,10 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 4000 lei.

În motivare, reclamantul relatează că între Întreprinderea de Stat Complexul „Casa Presei” în calitate de locator și Societatea cu Răspundere Limitată „Elmi-Proiect” în calitate de locatar la 24 octombrie 2014 a fost încheiat contractul de locațiune nr.88SC/2014 obiectul căruia îl constituie transmiterea în posesie și folosință temporară, cu plată a încăperii nelocative cu suprafața de 9,6 m.p., și anume biroul nr.447B, etajul 4, din incinta clădirii situate în mun. Chișinău, str. Pușchin, 22.

Totodată, părțile de comun acord au stabilit termenul contractului, cuantumul și modalitățile de plată.

Potrivit pct.3.7, 3.8, locatarul urmează să achite chiria lunar până la data de 15 a lunii curente, iar plata pentru serviciile comunale se va achita lunar conform calculului plății pe serviciile comunale.

La fel, în cazul neachitării plăților în termenul stabilit în contract, locatarul se

obligă să achite penalitate în mărime de 0,3% din suma plății pentru fiecare zi de întârziere.

Menționează că, pârâtul nu și-a îndeplinit obligațiunile contractuale și astfel a acumulat datorii atât pentru chirie cât și pentru plata serviciilor comunale.

În drept reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. art. 8, 512, 572, 602, 624,625,668.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12 iulie 2016 cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea de Stat Complexul „Casa Presei” a fost admisă.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Elmi-Proiect” în beneficiul Întreprinderii de Stat Complexul „Casa Presei” datoriei pentru chirie în mărime de 5633,06 lei, servicii comunale în mărime de 1479,93 lei, penalitate în mărime de 3623,40 lei.

S-a admis parțial cererea privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4000 lei.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Elmi-Proiect” în beneficiul Întreprinderii de Stat Complexul „Casa Presei” cheltuieli de asistență juridică în mărime de 2500 lei și cheltuieli de plata taxei de stat în mărime de 322,10 lei, în total suma de 2822,10 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că reieșind din materialele dosarului Societatea cu Răspundere Limitată „Elmi-Proiect” nu și-a onorat pe deplin obligația contractuală privind plata chiriei. Acest fapt este recunoscut de însăși pârât și confirmat prin scrisoarea de garanție semnată de către administratorul Vitalie Odgon și înregistrată cu nr.339 la 17 noiembrie 2015, prin care ultimul a garantat achitarea datoriei în mărime de 7112,99 lei până la 31 decembrie 2015.

Potrivit facturilor fiscale atașate la materialele dosarului se atestă că pârâtul deține o restanță la plata chiriei și a serviciilor comunale, sume recunoscute de însăși pârât prin propria semnătură și a ștampilei întreprinderii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 07 februarie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Elmi-Proiect” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12 iulie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și transmiterea cauzei spre rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Elmi-Proiect” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12 iulie 2016.

La 11 septembrie 2017, avocatul Rozembac Elena în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Elmi-Proiect”, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017 și a hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12 iulie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și transmiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță.

Recurentul a declarat cerere de recurs în temeiul art.432 alin.(3) lit.b) din Codul de procedură civilă care statuează că se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, examinarea cauzei în primă instanță a avut loc cu încălcarea normelor procedurale civile, fără citarea legală a recurentului.

Recurentul susține că atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au dat apreciere faptului că pârâtul nu a fost citat legal pentru ședințele de judecată din 09 iunie 2016 și 12 iulie 2016.

Consideră recurentul că a fost lipsit și îngrădit de dreptul său de a avea acces liber la justiție, de a se apăra, de a contrazice probele prezentate de reclamant, de a-și formula propriile pretenții ce decurg din raportul civil dintre părți, de a prezenta probele sale și de a prezenta și argumenta prejudiciile materiale prezentate de reclamant în faza procedurii prealabile, precum a fost încălcat principiul egalității în drepturile procedurale a participanților la proces.

Invocă că instanța de apel în decizia sa nu a dat apreciere argumentelor și faptelor prezentate de recurent, nu a determinat corect faptul că acțiunea s-a examinat în cadrul unui proces civil nelegal, nu a determinat corect raportul dintre procesul civil desfășurat cu încălcarea normelor procedural civile și solicitările recurentului, ci doar a examinat și s-a expus asupra fondului cauzei, dând apreciere probelor din dosar prezentate de intimat.

Prin referința depusă la 06 decembrie 2017, Întreprinderea de Stat Complexul „Casa Presei” a indicat că recursul înaintat indică doar formal motive de drept. Cererea de recurs nu cuprinde argumentele ce se referă la ilegalitatea sau temeinicia deciziei instanței de apel, nu face trimitere care lege a fi aplicată în coraport cu un argument din cererea de recurs, exprimând numai nemulțumirea recurentului cu soluția adoptată.

Susține că soluția instanțelor ierarhic inferioare este întemeiată, motivată, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor juridice și făcând trimitere, atât la probele administrate, cât și la dispozițiile legale aplicabile la caz. A pledat pentru respingerea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 iunie 2017.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 12 iunie 2017 (f.d.106), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți. Recurentul susține că a recepționat decizia integrală la 10 iulie 2017.

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 11 septembrie 2017, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu

privire la fondul recursului.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Rozembac Elena în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Elmi-Proiect” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Rozembac Elena în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Elmi-Proiect”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecători

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari